Щаслива Англія! Я вік би свій
Збув радо на її зеленім лоні,
Я б легіт пив, що дише в кожній кроні
Її дібров, де стільки згадок-мрій.
Та часом бачаться душі смутній
Італії високості бездонні;
Я б сів там на горі, немов на троні,
Забувши світ і блазнів гордих рій.

Щаслива ти, твої дівчата — милі,
Люблю їх риси прості, чарівні,
І рук біленьких їх легке стискання.
Та часто-часто мріється мені
І врода глибша, й моря колихання,
І голоси дзвінкі на теплій хвилі.